

Sygnatura akt II C 733/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SR A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. U.

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) spółki akcyjnej we W.

przeciwko P. Ś.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 397,13 zł (trzysta dziewięćdziesiąt siedem złotych trzynaście groszy);
2. umarza postępowanie w sprawie w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 270,69 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 733/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 maja 2017 roku wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, skierowanym przeciwko P. Ś., powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł o zapłatę na jego rzecz kwoty 26.818,35 złotych, w tym: 23.105,06 złotych tytułem należności głównej wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP ale nie większej niż odsetki maksymalne od 30 września 2016 roku do dnia zapłaty, kwoty 2963,29 złotych tytułem odsetek, kwoty 750 złotych tytułem kosztów. Nadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 250 złotych.

W uzasadnieniu wskazano, iż w dniu 2 kwietnia 2013 r. powód zawarł z pozwanym umowę pożyczki gotówkowej nr (...). W związku z brakiem zapłaty zaległych rat strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności z dniem 26 sierpnia 2016 roku.

(pozew k. 2-4, 15-16v, pełnomocnictwo k. 17, odpis KRS k. 19-20v)

W dniu 24 maja 2017 Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 805066/17 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5)

Pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym. Podniósł, że brak terminowej spłaty zobowiązania wynikał z jego trudnej sytuacji zawodowej i osobistej. Wniósł o rozłożenie kwoty długu na raty.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 5v)

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. akt (...) przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, z uwagi na wniesienie przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty i utratę przez nakaz zapłaty mocy w całości.

(postanowienie k. 8v)

W piśmie z dnia 8 listopada 2017 roku powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 13.400 zł, która została uiszczona przez pozwanego w okresie od 29 września 2016 roku do 2 listopada 2017 roku.

(pismo k. 37-37v)

W piśmie z dnia 9 lutego 2018 roku powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 7800 zł, która została uiszczona przez pozwanego po dniu 8 listopada 2017 roku.

Nadto wniósł o zasądzenie całości kosztów postępowania w kwocie 270,69zł.

(pismo k. 42)

W piśmie z dnia 18 maja 2018 roku powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 5200 zł, która została uiszczona przez pozwanego w dniu 5 marca 2018 roku i 3 kwietnia 2018 roku.

(pismo k. 47)

W piśmie z dnia 25 lipca 2018 roku powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 2600 zł, która została uiszczona przez pozwanego w dniu 1 czerwca 2018 roku. Oświadczył, że popiera powództwo co do kwoty 397,13 zł tytułem pozostałych do spłaty odsetek. Podtrzymał żądanie zasądzenia kosztów procesu w kwocie 270,69 zł.

(pismo k. 52)

Do zamknięcia rozprawy stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. Ś. w dniu 2 kwietnia 2013 roku zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną we W. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 34.399,07 złotych na okres od dnia 2 kwietnia 2013 roku do 23 marca 2019 roku. Pozwany upoważnił powoda do pomniejszenia udzielonej mu pożyczki o prowizję w kwocie 1400 złotych oraz o opłatę za ochronę ubezpieczeniową w kwocie 4999,07 złotych. Pozwany otrzymał do dyspozycji kwotę pożyczki w wysokości 28.000 złotych.

Całkowita kwota do zapłaty ustalona na dzień zawarcia umowy wynosiła 45.757,44 złotych.

Zgodnie z § 1 ust. 8 umowy pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty pożyczki wraz z odsetkami w 72 ratach miesięcznych, płatnych do 23 każdego kolejnego miesiąca począwszy od 23 kwietnia 2013 roku.

Zgodnie z § 1 ust. 15 umowy za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części powód nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego (odsetki karne). Stopa odsetek karnych jest zmienna, na dzień zawarcia umowy wynosi 19 % i jest równa czterokrotności aktualnej na dany dzień wysokości stopy kredytu lombardowego NBP. Zmiana wysokości odsetek karnych następuje w razie zmiany stopy kredytu lombardowego NBP, proporcjonalnie do tej zmiany.

Zgodnie z § 1 ust. 16 umowy w przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki Bank podejmuje czynności mające na celu spłatę zaległych należności, przy czym na dzień zawarcia umowy Bank stosuje monity telefoniczne lub listowne i

interwencje wyjazdowe. Katalog stosowanych środków monitorujących, wysokość opłat oraz zasady stosowania tych czynności, a także podstawę prawną ustalania wysokości kosztów sądowych i komorniczych wskazuje „tabela opłat i prowizji dla czynności związanych z obsługą pożyczek gotówkowych udzielanych przez (...) Bank (...) SA” stanowiąca załącznik nr 1, będący integralną częścią umowy.

Stosownie do § 1 ust. 17 umowy w razie opóźnienia w zapłacie dwóch pełnych rat, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia po uprzednim wezwaniu pożyczkobiorcy listem zwykłym do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

(umowa pożyczki gotówkowej k. 25-28, załączniki k. 28v-30v)

W związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie pożyczki, pismem z dnia 13 lipca 2016 roku, doręczonym pozwanemu w dniu 25 lipca 2017 roku (...) Bank (...) SA wypowiedział P. Ś. umowę pożyczki nr (...) z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

(wypowiedzenie umowy k. 32, potwierdzenie odbioru k. 33-33v)

Na dzień 29 września 2016 roku P. Ś. posiadał wobec powoda nieuregulowane zadłużenie z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 2 kwietnia 2013 roku 26.818,35 zł, na którą składają się: kwota 23.105,06 złotych tytułem należności głównej, kwota 2963,29 złotych tytułem odsetek, kwota 750 złotych tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(wyciąg z ksiąg banku k. 21-24)

W okresie od 30 września 2016 roku do dnia 1 czerwca 2018 roku pozwany dokonywał wpłat na rzecz powoda na poczet zadłużenia wynikającego z umowy z dnia 2 kwietnia 2013 roku.

Po dokonanych wpłatach obecnie zadłużenie pozwanego wynikające z umowy wynosi 397,13 zł tytułem pozostałych do spłaty odsetek.

(bezsporne - wyjaśnienie powoda k. 37-37v, k. 42, k. 47, k. 52, wyjaśnienie pozwanego k. 40)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz wyjaśnień stron w zakresie okoliczności bezspornych. Niezależnie od tego ze stanowiska pozwanego w toku postępowania wynikało, że nie kwestionuje wysokości zobowiązania względem powoda.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości w wersji ostatecznie popieranej.

Zgodnie z art. 720 § 1 kodeksu cywilnego przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W ujęciu Kodeksu cywilnego umowa pożyczki jest umową darmą (grzecznościową) i wtedy zbliża się swym charakterem do użyczenia (art. 710 kc). Umowa ta może jednak zostać zawarta pod tytułem odpłatnym. W tym przypadku świadczenie biorącego pożyczkę polega zwykle na zapłacie odsetek (art. 359 kc).

Określony wolą stron stosunek zobowiązaniowy rodzi odpowiedzialność pozwanego za niewykonanie istniejącego zobowiązania. Powód udowodnił istnienie i ważność tego stosunku oraz jego treść. Natomiast pozwany nie kwestionował samego faktu zawarcia umowy pożyczki, nie kwestionował także faktu istnienia zadłużenia w wysokości oznaczonej w pozwie i nie wywiązała się przez niego ze zobowiązania zaciągniętego umową, uprawniając tym samym pożyczkodawcę do żądania zwrotu kwoty pożyczki. Wskazywał jedynie, że jest w trudnej sytuacji materialnej, i wnosił o rozłożenie zadłużenia na raty.

Obowiązki pozwanego odnośnie zwrotu powyższych kwot na rzecz (...) S.A. we W. wynikały z umowy oraz przepisów kodeksu cywilnego – art. 720 § 1 k.c., który stanowi o obowiązku zwrotu pożyczonej kwoty, art. 359 § 1 k.c. pozwala zaś w drodze czynności prawnej nałożyć obowiązek zapłaty odsetek.

Z załączonych dokumentów wynika, że powód prawidłowo określił żądanie. Wysokość odsetek umownych zwykłych wyraźnie wynika z umowy pożyczki. Nadto powód naliczał zgodnie z umową odsetki za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w stosunku rocznym. Nie ma zatem powodów, aby kwestionować wyliczenie dokonane przez powoda. Pozwany nie podnosił okoliczności, mogących choćby poddać w wątpliwość twierdzenia o istnieniu zobowiązania i jego wysokości.

W tym stanie rzeczy zobowiązanie pozwanego wobec powoda jest wymagalne, a powództwo w stosunku do niego zasługiwało na uwzględnienie w kształcie określonym w piśmie powoda z dnia 25 lipca 2018 roku. Pozwany nie udowodnił, aby po dacie tego pisma dokonywał na rzecz powoda dalszych wpłat.

Stosownie do art. 359 § 2¹ kc (w brzmieniu do 31.12.2015r) maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego (odsetki maksymalne).

W wyniku dokonywanych przez pozwanego wpłat, w większości w toku postępowania, powód kilkakrotnie cofał powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia. Pozwany nie kwestionował sposobu zaliczania przez powoda dokonywanych przez niego wpłat, a Sąd nie miał podstaw by czynić to z urzędu. Ostatecznie powód popierał powództwo co do kwoty 397,13 zł tytułem pozostałych do spłaty odsetek.

Powód cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia ponad należność ostatecznie popieraną, dlatego też co do tej kwoty Sąd na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

Pozwany przegrał proces w całości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. strona przegrywająca zobowiązana jest do zwrotu kosztów procesu. Na koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód w kwocie 336 zł, opłata od pełnomocnictwa 17zł, opłata notarialna 3,69 zł. Powód ograniczył jednak żądanie kosztów procesu do kwoty 270,69zł, a zatem taka kwotę zgodnie z jego żądaniem zasądzono od pozwanego.